

det Grundlov, hvis det ikke godkendte den, saa var det ikke Grundlov. Men ved Bestemmelsen om denne Bekræftelsesfolkeafstemning, der blev indført i 1915, indføjede man et nyt Led i Forfatningen, en højere Myndighed end selve Rigsdagen, en højere Myndighed end selv to Rigsdagsafstemninger, nemlig Vælgerne ved direkte Folkeafstemning. Det er denne Folkeafstemning, der nu staar for. Vi Socialdemokrater bøjer os — hvad vi ogsaa er nødt til — for den Kendsgerning, at naar Afstemningen her i denne Sal og i den anden Sal er foregaaet — og enhver kan jo forudse, hvorledes denne Afstemning vil falde ud; vor Stilling bliver selvfølgelig den samme, som den var sidst —, saa gaar Sagen ud til Vælgerne. Og vi maa da ganske overlade til Vælgerne, hvorledes de vil stille sig til det nu foreliggende Grundlovsforslag, om de vil mene, som den ærede Ordfører for Venstre mente, at dette Grundlovsforslag har en saadan Karakter, at det kan interessere Vælgerne i den Grad, at der vil møde mindst 45 pCt. af alle valgberettigede og bekræfte det, eller om de vil mene, at det var bedre, at det ikke fik denne Procent, saaledes at Arbejdet maatte tages op paa ny og gøres bedre, om de vil mene, at vel er det af største Interesse, at Sønderjyderne bliver repræsenteret her i Rigsdagen, men det er ogsaa af største Interesse, at Sønderjyderne kommer ind under den bedst mulige Grundlov; om de altsaa vil mene, at Skaden ved, at der gik nogle Uger længere, end der ellers vilde gaa, fordi vi maatte have et Valg til, ikke var saa stor som Skaden ved, at vi ikke benytter Lejligheden, der ligger for nu her, til at give Sønderjyderne en Grundlov, der var mere i Overensstemmelse med Tidsaanden og med hele den Udvikling, der er foregaaet, ogsaa med de forandrede Forhold, som Sønderjyderne er kommet ind under, og med Ønsker, som med stor Styrke er udtalt f. Eks. af sønderjydske Arbejdere om Valgrets alders Nedsættelse o. s. v. Det vil nu vise sig, hvad Vælgerne mener om den Ting.

Den ærede Ordfører for Venstre talte om mulig LigeGYldighed hos Vælgerne. Det var et Mistillidsvotum, han gav de Vælgere, hans eget Parti regner med i denne Sag, og ikke blot et Mistillidsvotum overfor hans eget Partis Vælgere, thi Venstres Vælgere vil jo ikke være tilstrækkelige til at gennemføre Grundlovsændringen; for dette Grundlovsforslag har jo 4 Partier stemt, baade Venstre, det konser-

vative Folkeparti, det radikale Venstre og Erhvervspartiet, og det vilde da være underligt, om den ærede Ordfører nærede nogen Tvivl om, at disse Partiers Vælgere vilde følge dem, men i saa Tilfælde har de jo mere end Stemmer nok. Jeg synes derfor, det er en Mistillid, den ærede Ordfører udtrykte, naar han talte om LigeGYldighed hos Vælgerne. Nu faar vi jo at se, om den findes. Man taler saa meget om Valgtræthed. Det vil jo snart vise sig, om Vælgerne mener, at det er saa ubehageligt og uoverkommeligt og besværligt at gaa til et Valg mere eller mindre. I Foraaret, ved Paasketide, var det Parti, som Hr. Jensen-Sønderup var Ordfører for, jo ikke bange for et ekstraordinært Valg, et Valg, der efter andres Mening var overflødigt. Nu synes man at være mere bange derfor, mere bange for Valgtræthed og LigeGYldighed hos Vælgerne.

Jeg har for Resten aldrig kunnet forstaa den Tale om Valgtræthed, om Valgledede. Det er Befolkningens største Rettighed i moderne demokratiske Stater, at den gennem Valg eller gennem Afstemning bestemmer Statens Ledelse. Hvorfor skulde Folk blive trætte? Herregud, en Gang at gaa hen en Dag og bruge en halv Time til at afgive sin Stemme er da ikke nogen overmenneskelig Anstrengelse. I andre Lande gaar man meget tiere til Valg eller Afstemning. Nede i Svejts — jeg haaber ikke, at ærede Medlemmer bliver kede af, at jeg atter nævner Svejts, det er et gammelt godt demokratisk Land, som alle Demokrater ogsaa i Venstre gennem mange Aar har set hen til som Forbillede —, der gaar man til Valg og til Afstemning hver eller hver anden Søndag; man vælger alt muligt, ogsaa Embedsmænd; man bliver aldeles ikke træt deraf, det er en naturlig Borgerret og Borgerpligt, som man er glad ved at opfylde.

Men det ligger ganske i Vælgernes Haand, om de vil se saaledes paa Sagen. Det Moment, det ærede Medlem drog frem om det store i Sagen, at der her er Tale om en Grundlovsforandring, hvorved for første Gang det danske Sønderjylland kommer ind under den danske Grundlov, det Moment bliver jo ikke ringere, efter min Mening blev det større, hvis Grundlovsforslaget var noget bedre, end det nu er. Den ærede Ordfører, som talte om det store deri, har jo ikke paa Sagens tidligere Stadier været særlig villig til at bringe Ofre set fra hans Partis eller Klases Standpunkt, for at denne store Stund nu ogsaa for alle Borgere kunde blive saa